

Sygn. akt V CSK 599/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa [...] F. - Spółki jawnej w upadłości układowej w P.
przeciwko Z. [...] Sp. z o.o. w M.
przy udziale nadzorcy sądowego M. K.-S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 lipca 2016 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej
kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 15 lipca 2016 r. naruszenie art. 484 § 2 i art. 481 § 1 k.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: kwestii charakteru prawnego miarkowania kary umownej przedstawionej do potrącenia z roszczeniem dochodzonym w ramach pozwu w kontekście zasądzenia odsetek za opóźnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Zagadnienie wskazane przez stronę skarżącą nie ma takich cech.

Nie budzi wątpliwości konstytutywny charakter orzeczenia miarkującego karę umowną i jego skutek *ex tunc* (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2007 r., I CSK 270/07). Przyjęcie, że orzeczenie miarkujące karę umowną wywiera skutek dopiero od chwili uprawomocnienia się, podważałoby jego sens. Jeżeliby nawet można było znaleźć w piśmiennictwie lub orzecznictwie odmienny pogląd, nie ma uzasadnionych podstaw do jego akceptacji.

Nie ulega też wątpliwości, że odsetki za opóźnienie w zapłacie świadczenia pieniężnego należą się od wymagalności roszczenia o zapłatę tego świadczenia (w związku z tym zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2003 r., I CKN 316/01 i 18 lutego 2011 r., I CSK 243/10).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804) w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2016.1667).

aw

jw